

[Udenrigsministeren]

kymring over Sakharovs situation gentaget over for de sovjetiske myndigheder.

Det siger sig selv, at vi også i fremtiden vil være indstillet på at bruge enhver mulighed for at søge sager af denne karakter løst på grundlag af respekt for menneskerettighederne.

Fischer (KF):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for svaret. Jeg betragter det som udtryk for vilje fra den danske regerings side til aktivt at leve op til hele indholdet i Helsingforsaftalerne.

Andrej Sakharov har i en appel til parlamenterne i alle de lande, der underskrev Helsingforslutakten, kaldt det den ubrydelige forbindelse mellem den internationale sikkerhed og samfundets åbenhed, dvs. bevægelsesfrihed for mennesker tværs hen over statsgrænserne, frihed til udveksling af information og meningsfrihed.

Jeg synes, det er tilfredsstillende, at den danske regering hermed har slået fast, at man vil bidrage til, at Helsingforsaftalerne på alle de tre hovedområder er et levende element i et Europa, der er fredeligt også for det enkelte menneske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 94

5) Til *justitsministeren* af:

Maisted (FP):

»Agter ministeren at tage initiativer for at sikre tjenestemændene deres grundlovssikrede ytringsfrihed?«

Skriftlig begrundelse

Amtsborgmesteren på Fyn, Jens Peter Fisker, og forvaltningschef Knud Nielsen har tildelt sygehuslægerne på Fyn en skarp misbilligelse, fordi de har kritiseret sygehusudvalgets og amtsrådets beslutninger.

Forvaltningschefen har endog udtalt, at embedsmænd på chefsniveau, når de vil ytre sig kritisk, må henvende sig til den politiske myndighed og ikke udadtil polemisere med politikerne.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Spørgsmålet vedrører ytringsfriheden for offentligt ansatte, og det er jo et vigtigt spørgsmål. Jeg synes også, vi kan sige, at vi har jo den glædelige tilstand her i landet, at tjenestemænd og offentligt ansatte har en mere vidtgående ytringsfrihed, end de har i de fleste andre lande. Der kan derfor ikke gennemføres en ordning, hvorefter ansatte tilpligtes at forevise eller på anden måde på forhånd indhente tilladelse fra en overordnet til en påtænkt offentliggørelse af indlæg i den offentlige debat, ligesom en styrelse heller ikke kan nægte en ansat at udtale sig på egne vegne. I den forbindelse forudsættes det selvfølgelig, at den pågældende ikke ved sine udtalelser kommer til at krænke eventuelle bestemmelser om tavshedspligt, der måtte gælde inden for hans specielle område.

Som følge af det, jeg her har sagt om de nugældende tilstande, vil et eventuelt forbud mod at udtale sig ikke være bindende for en tjenestemand eller anden offentligt ansat i øvrigt.

Hr. Maisted henviser til en konkret sag fra Fyn. Jeg har ikke noget kendskab til den pågældende sag og må også tilføje, at det i dette tilfælde er en sag, som en chef, der er ansat af en kommunalforvaltning, har udtalt sig om. Derfor er det også et tilfælde, jeg ikke kan få med at gøre. Hvis man påtænker at gå klagevejen, er det jo en anden måde, man skal gå frem på.

Maisted (FP):

Jeg takker for justitsministerens svar, der jo stort set ridser op, hvad man måtte forvente var gældende her i landet. Jeg har med mit spørgsmål overhovedet ikke taget stilling til, om jeg er enig med forvaltningschefen eller lægerne i den nævnte sag, det er ganske ligegyldigt, men jeg synes, det er rart at få præciseret, at selvfølgelig har offentligt ansatte ret til at udtrykke sig om sager, som de ved en hel del om, og det er efter min mening til gavn for den offentlige diskussion, især f.eks. om sygehusforholdene.

Jeg takker ministeren for hans svar og håber, det bliver til gavn for tjenestemændene også på Fyn.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 106